

י"ז תמוז ה'תש"פ 7.7.20

מגזין מס' 584

ערב שבת פרשת פנחס

קשר-שבועי מאת הרב יאיר קלב



ג"ה

החייך כסנא

## 'פראייר' הוא רק זה - החש עצמו 'פראייר'

תמליל מעובד מתוך שיעורי הרב קלב

כשם שלא ניתן למחוא כפיים ביד אחת, כך אי אפשר להשפיל אלא רק את מי שסובל בינו לבין עצמו מרגשי נחיתות...

כלומר, על פי תורת החסידות אין לי "אשמים"; כל המוטל עלי הוא ללמד עצמי לשאוב מן הכוחות הבלתי נדלים החבויים בפלא נקודת 'עצם היותי' - להמשיכם עד ל'התחתון ביותר', להפוך גם אותו (את הענינים הבלתי רצויים) ולעשותו כלי לאלוקות (הוא ה'נכון' והרצוי)...!!!.

לוח שיסורים



חייב האדם ללמוד לעזור לעצמו  
כלים נפשיים לתקופתנו הבוערת

עם הרב

# יאיר כלב

יום חמישי || י"ז תמוז ה'תש"פ || 9.7.20  
בשעה 21:30

בפייסבוק של 'עמותת תניא' ובזום  
לאחר השיעור יעלה הוידאו לערוץ ה-youtube  
ולאתר:



<http://www.tanyaor.com/>

קישור הזום: [D4U.co.il/j/CogXB](https://D4U.co.il/j/CogXB)

**לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.**



## ימי 'בין המצרים'

**עשרים ואחד הימים שבין שבעה עשר בתמוז לתשעה באב נקראים "ימי בין המצרים". בשבעה עשר בתמוז הובקעה חומת ירושלים ע"י צבא רומי, ובתשעה באב חרב בית המקדש והועלה באש. לפיכך, בימים אלו מציינים בני ישראל את אבלותם על החורבן וממעטים בהם בשמחה.**

אלה טיפולים רפואיים שאינם דחופים.

### לימוד לימי בין המצרים

נוהגים ללמוד בימים אלה בדברי תורה העוסקים בגאולה ובבניין בית המקדש (כגון הפרקים בנביא יחזקאל מ' - מ"ג, במשנה מסכת מידות ומסכת תמיד והלכות בית הבחירה לרמב"ם בספר "היד החזקה"). בשיחותיו, מדגיש הרבי כי ימים אלה מסוגלים במיוחד ללימוד עניני הגאולה ובנין הבית, כדברי חז"ל במדרש תנחומא אודות מאמר הקב"ה ליחזקאל הנביא: "גדול קריאתה בתורה - כבניינה. לך אמור להם ויתעסקו לקרוא צורת הבית בתורה, ובשכר קריאתה אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקים בבניין הבית".

עוד מעורר הרבי הרבי מליובאוויטש נשיא דורנו להוסיף ולהרבות בימים אלה בלימוד התורה ובמתן צדקה כדי לזרז ולקרב הגאולה, ככתוב: **"ציון במשפט תורה) תיפדה, ושביה בצדקה"**.

כמו כן מראש חודש אב עד תשעה באב קרא הרבי לערוך "סיומים" על מסכתות בש"ס כדי להוסיף בעניני שמחה שעל פי התורה.

ומבטיחה תורתנו, תורת אמת, כי בגאולה האמיתית והשלימה יהפכו ימים אלה לימי ששון ושמחה, ויהי רצון שיהיה זה בקרוב ממש, במהרה בימינו.



### הלכות ומנהגים

**י"ז בתמוז - יום צום ותענית,** (השנה נדחה מפני השבת ליום ראשון י"ח תמוז) מפני הצרות שאירעו בו כדי לעורר הלבבות לדרכי התשובה. מיום זה מתחילים ג'

השבועות של ימי 'בין המצרים' הנמשכים עד ט' באב. מיום זה עד אחר תשעה באב אין נושאים נשים, אבל להשתדך מותר אפילו בתשעה באב עצמו, וסעודת שידוכים בלא ריקודים מותרת עד ראש חודש אב (ולאחר מכן אין לעשות סעודה, אפילו בשבת, אלא להסתפק בכיבוד קל); אין מסתפרים; אין מברכים 'שהחינו' על פרי או בגד חדש, גם בשבת (אלא אם כן לא ימצא את הפרי החדש לאחר שלושת השבועות); אין מנגנים ניגוני שמחה אבל שירה בפה מותרת. בנוגע להאזנה למוזיקה מוקלטת שלא לשם שמחה ממש, ניתן להקל בדבר עד ראש חודש אב.

'בין המצרים' אינו זמן ראוי לנסיעות וטיולים (לעומת זאת, הרבי מליובאוויטש עודד נסיעה להילולת האר"י ביום ה' באב) וכן לא רצוי לקבוע לימים

# ידידות אמת

תמליל מעובד מתוך שיעורי הרב כלב

אמר פעם המשפיע הרב החסיד ר' מאיר שלום בליזינסקי ז"ל:  
מצד העולם הזה אין חברים, הכל אינטרסים. 'ידידות דקדושה' היא  
תופעה נדירה מאד להשגה - צריך לעבור שבע מדורי גהינם עד שזוכים  
לה. רק מי שתובע מעצמו(!) להיות 'חבר' - הוא שימצא חברים. כי  
ידידות מצד הקדושה פירושה: היכולת לתת את מה שאני בעצמי  
מייחל לקבל...!!!



## התחדשנו!

## בוטאו לבקר באתר האשודרג

[www.tanyaor.com](http://www.tanyaor.com)

## הסיפור השבועי

### בזכות כפתור

עסוק", דחתה אותו המזכירה בנימוס. רבי אלחנן לא הרפה: "אמרי לו שחבר ילדותו, אלחנן מבירז', מבקש לפוגשו", הפציר. פתאום שמע באפרכסת קול נמרץ: "אלחנן מבירז' נמצא פה? אתה חייב לבוא לראות את המתפרות הענקיות שלי!".

זמן מה המתין רבי אלחנן במבואת הכניסה המפוארת של מר גולדסטיין, עד שנפתחה הדלת ודמות גדולה, בעלת פנים בשרניות וחיוך רחב, קרבה לעברו בשמחה. "חברי הטוב! מה מעשיך היום?", אמר האיש. בטרם הספיק רבי אלחנן לפצות פה, הוסיף המארח בלהיטות: "אראה לך את ההצלחה שלי". הוא צלצל בפעמון מזהב, ולחדר הוכנסה תקרובת עשירה, בכלים יוקרתיים. "הכול כשר", החווה בחיוך.

בתוך רגעים שקעו השניים בשיחה נוסטלגית, רוויה זיכרונות וחוויות משותפות מימים עברו. ואז התנער המארח: "לא סיפרת לי על מעשיך!". רבי אלחנן השיב: "הקמתי ישיבה גדולה בעיר ברנוביץ', ובה תלמידים רבים. באתי לבקרך ולדרוש בשלומך. ובהזדמנות זו שאני כאן, יש במעילי כפתור רופף. ודאי תוכל לבקש מאחד מעובדיך לתפור אותו כראוי..."

"מה השאלה!", פרץ העשיר בצחוק. "זו תהיה הזדמנות בעבורך לבקר באולמי הייצור המשוכללים שלי, שכמותם לא ראת באירופה". הוא ליווה את רבי אלחנן לרכב שרד יוקרתי, והשניים יצאו לעבר בית החרושת.

רעש אדיר של מכונות קידם את פניהם. מאות פועלים רכנו על אריגים ועל מכונות תפירה. בעל הבית רמז למנהל העבודה, וזה מיהר להרכין את אוזנו אל פיו. "החלף לרב את כל הכפתורים במעילו בכפתורים חדשים!", ציווה. האיש הנהן. כעבור עשר דקות היה

בתחושה קשה ארז רבי אלחנן וסרמן את מזוודתו ויצא למסע לאמריקה. כמה היה מוותר על התענוג המפוקפק הזה. האווירה ביבשת החדשה הייתה רחוקה מעולמו של ראש הישיבה הדגול. הוא סלד מרדיפת הממון ומהחומרנות שהפכו לסמלה של המדינה.

ואולם מצבה הכלכלי של הישיבה בברנוביץ' שבליטא מחמיר מיום ליום. עול החזקת הישיבה אילץ אותו לסגור בכאב את הגמרא, לכתת את רגליו בין בתי נדיבים, ולנסות לקושש פרוטה לפרוטה. אלא שידם של יהודי אירופה אינה מצליחה לספק את המשאבים הרבים הדרושים לישיבה. הגירעונות גדלים, החובות תופחים והמצוקה גוברת. הפתרון היחיד, אומרים כולם, הוא לנסוע לאמריקה.

יהודי אמריקה קיבלו את פני הגאון הנודע בהערצה. רבנים מכובדים התלוו אליו במלאכת איסוף הכספים. אך בסופו של דבר הסכום שהצטבר באמתחתו היה זעום. אנשי העסקים היהודים הגיבו על בקשותיו בקרירות ותרמו סכומים קטנים. ליבו של רבי אלחנן נחמץ. מסע גיוס הכספים עמד לנחול כישלון חרוץ.

יום אחד אמרו לרבי אלחנן כי ברובע ברונקס שבניו יורק מתגורר עשיר גדול, פיליפ גולדסטיין שמו, המחזיק בבעלותו מפעל משגשג לייצור מעילים וחליפות. "אם רק תצליח לפתוח את ליבו ואת כיסו, יוכל לתרום ביד רחבה!", המתיקו באוזניו.

אך לדברים נוסף סייג מטריד: "כגודל עושרו כן קמצנותו. ובכל זאת כדאי לנסות. במיוחד שהאיש הוא יוצא עיירתכם, בירז'. אולי הזכרת עברו תעורר בו את מידת החסד".

רבי אלחנן טלפן אל משרדו של גולדסטיין. "הוא

ייתכן שבאת לכאן בשביל לתפור כפתור. אני סוחר ממולח... בבקשה, אמור לי את הסיבה האמיתית לבואך".

רבי אלחנן נעץ מבט בחברו לשעבר ואמר: "אכן, צודק אתה שאין זה הגיוני לבוא מאירופה עד אמריקה בשביל לתפור כפתור. ואתה, נשמתך עברה מרחק גדול פי כמה מהעולמות העליונים ועד העולם הזה התחתון – וכי היא עשתה את כל הדרך הזאת רק בשביל לתפור כפתורים באמריקה!?"

העשיר קפא על מקומו. המסר החד נקב את ליבו. פתאום נראו דמעות מתגלגלות על לחייו הדשנות. הוא הליט את פניו בידיו ומירר בכי: "כן, מרחק גדול עשיתי, בשביל לתפור כפתורים!"

המפגש הזה חולל שינוי מהותי בתעשיין העשיר. הוא נטש את חיי הרהבתנות, חזר לחיי תורה ומצוות, ונעשה אחד מגדולי תומכי ישיבת 'אוהל תורה' של רבי אלחנן וסרמן.

(על-פי 'שארית ישראל')

(מתוך העלון השבועי שיחת השבוע )

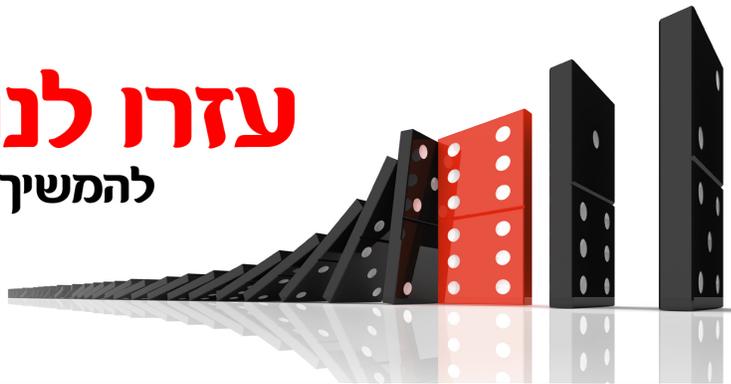
מעילו של רבי אלחנן מעוטר בכפתורים חדשים ונוצצים ומגוהץ כראוי.

הם שבו למשרד, ורבי אלחנן הושיט את ידו לפרידה. "זה כל מה שאתה צריך?", חייך המארח ברוחב לב. "בהחלט!", השיב רבי אלחנן, "באתי במיוחד מברנוביץ' כדי שתתפור לי כפתור, ואתה ברוב טובך הענקת לי ערכת כפתורים חדשים, ואף גיהצת את מעילי!". העשיר הניח את ידו על חזהו בהצטנעות. "היה שלום!", בירך את רבי אלחנן.

למחרת בבוקר הוזעק רבי אלחנן לעמדת הקבלה של מלונו. "יש כאן שיחת טלפון בהולה בעבורך", נאמר לו. "אלחנן!", זה היה קולו של מר גולדסטיין, "בוא בבקשה למשרדי בשעה אחת עשרה".

שוב פסע רבי אלחנן על השטיחים המהודרים בכניסה ללשכתו של רעהו העשיר. "שב נא בכיסאיי", קידמו מר גולדסטיין במחווה לא-צפויה. הזחיחות שקרנה ממנו אמש נעלמה. "אחרי שעזבת", פתח ואמר, "קלטתי שלא

## עזרו לנו, להמשיך בעשייה!



טל' 052-5675770



פרוייקט העלאת ספר ה"תניא" לרשת היוטיוב כרוך בהוצאות גדולות, להפצת המעיינות ולמען זיכוי הרבים. עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

## ”זאת התורה אדם” (במדבר יט', ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב-’נגלה’) ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה-’נסתר’). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי ’נגלה’, ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

## נקודות עיקריות בפרשת פינחס

### שכרו של פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן

ה' משבח באוזני משה את פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן. במעשה גבורתו, המתואר בסוף הפרשה הקודמת, משיב פינחס את חמת ה' ומכפר על חטא בני ישראל בבנות מדין ובבעל פעור. שכרו - 'ברית שלום', היא ברית הכהונה לו ולזרעו אחריו עד סוף כל הדורות.

בד בבד עם הזכרת הצדיק ושבחו, מזכירה התורה במפורש גם את שמותיהם של החוטאים ואת חטאם. הלא הם זמרי בן סלוא נשיא שבט שמעון, וכזבי בת צור ממשפחת המלוכה במדין.

### מדין - אויב קדושתם של ישראל

הקב"ה מודיע למשה כי יש להתייחס אל המדיינים כאל אויב שיש להכותו ללא רחם, עקב להיטותו להחטיא את בני ישראל, להטותם אחר הבעל פעור.

### מפקד נוסף של בני ישראל

בעקבות המגיפה שהפילה חללים רבים בבני ישראל (כמתואר בסוף הפרשה הקודמת), מצוה ה' את משה לשוב ולמנות את בני ישראל הבוגרים מגיל עשרים שנה ומעלה, אשר יירשו את ארץ ישראל. משה ואלעזר הכהן מקיימים את הציווי ומונים את העם, והתורה מפרטת באריכות את מספרם של בני ישראל למשפחותיהם.

מניינם של כל הגברים מגיל עשרים שנה ומעלה 601,730 נפש.

### כללי חלוקת הארץ לשבטי ישראל

התורה מתארת את כללי חלוקת הארץ לבני ישראל. גודל שטח נחלת כל שבט ושבט יהיה בהתאם למניינו - שבט שאוכלוסייתו מרובה יותר נחלתו תהיה גדולה יותר. ואף שבפועל תתבצע החלוקה על פי הגורל, מכל מקום יד ההשגחה העליונה תכוון את הדברים באופן האמור.

### מניין שבט לוי בנפרד

בני שבט לוי (ובתוכם הכהנים) המשרתים בקודש אינם משתתפים בחלוקת הארץ עם אחיהם באשר ה' הוא חלקם וגורלם. להם מיוחדים שטחים (ללא אדמות חקלאיות) למגורים בלבד. התורה מונה בנפרד את הלוויים בפני עצמם - 23,000 זכרים מגיל חודש ומעלה.

### כלב ויהושע בנכנסים לארץ

כיון שנגזר על דור יוצאי מצרים כי ימותו במדבר (בעוון נטייתם אחר המרגלים), על כן אינם בנפקדים. מלבד כלב בן יפונה ויהושע בן נון שדברו בשבח הארץ המובטחת ויזכו לבוא בשעריה.

### טענת בנות צלפחד

חמש בנות צלפחד משבט מנשה (שאביהן נהרג בשל חטאו במדבר בלא שהותיר אחריו בנים) באות לפני משה ומבקשות לזכותן בנחלת אחי אביהן.

משה מציג את בקשתן לפני הקב"ה, ותשובת ה' היא כי אכן צודקות הן בטענתן. וככלל, במקרה שאין במשפחה

בפני אלעזר הכהן ולעיני כל בני ישראל, למען יקבלו כולם את מרותו עליהם. על יהושע יינתן מהודו של משה, ואלעזר הכהן יהיה לו לעזר בעתות מלחמה (לשאול באורים ובתומים).

**קרבן התמיד ומוספי שבת, ראש חודש ומועד**  
התורה מפרטת את הקרבנות, המנחות והנסכים שיש להביא ולהקריב בבית המקדש. לכל זמן – קרבנותיו המיוחדים לו (התדירים מדי יום, והמוספים לימי שבת, ראש חודש ומועד): קרבן התמיד הקרב פעמיים בכל יום שחרית ומנחה, מוספי השבת, ראש חודש, חג הפסח, חג הביכורים (הוא חג שבועות), ראש השנה, יום הכיפורים, חג הסוכות ושמני עצרת.

בנים זכרים, תעבור הנחלה לבנות; ואם אין גם בנות, אזי תעבור הנחלה לפי סדר העדיפות הבא: אחי הנפטר, אחי אביו, הקרוב ביותר במשפחה.

### **חטאו של משה ועונשו**

ה' מזכיר למשה את חטאו ב'מי מריבה', אשר על כן לא יזכו, הוא ואהרן אחיו, להיכנס אל הארץ המובטחת. ועתה קודם מותו במדבר, אומר ה' למשה לעלות אל הר העברים משם יוכל לצפות אל הארץ.

### **משה סומך את המנהיג הבא אחריו**

בגודל אחריותו כמנהיג ישראל, מבקש משה רבנו מה' כי יבחר וימנה אחר מותו את המנהיג הבא אשר ינהיג את העם ויכניסם לארץ. ה' מצוהו לסמוך את יהושע בן נון

## **טובה פעולה אחת מאלף אנחות**

תמליל מעובד מתוך שיעורי הרב כלב

**אין די בגישה (הילדותית והמתריסה) המורדת במוסכמות ומרסקת את המסיכות בלבד... נדרשת בגרות נפשית. זו המביאה לנטילת אחריות ומתבטאת במחוייבות אישית בפועל.**

**אין מספיקה תלונת האדם: מה לא... זקוקים למסר האמיתי: מה כן...!!!**

## חביבות מיוחדת לענייני קדושה

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

ונחושת"), ומצד שני היו בו עניינים אלוקיים שלמעלה מגדרי העולם, כמו "מקום הארון אינו מן המידה" (הארון כאילו לא תפס מקום, אף על פי שהיו לו אורך ורוחב מוגדרים).

ובכל שלושת העניינים הללו היתה לנשים זכות מיוחדת, הנובעת מכוחות מיוחדים שניתנו להן. מעלתן של הנשים אף בכך, שעל ידן הגיעו לעניינים הללו גם הגברים, כפי שהיה במתן התורה, שעל ידי שמשה הקדים ומסר תחילה את הדברים לנשים, נעשה הקיום גם אצל הגברים.

### בית שהקב"ה שוכן בו

בענין זה יש מעלה מיוחדת לחיבת הארץ. הכניסה לארץ הטילה טרחה מיוחדת על הנשים, שהרי בהיותן במדבר היו פטורות ממלאכות רבות, כי המזון הגיע מן השמים, המן מבארה של מרים, ואפילו הבגדים היו מתגהצים על ידי ענני הכבוד; ואילו עם הכניסה לארץ ישראל היו צריכות לעשות את כל העבודות הללו. ובכל זאת הייתה לנשים חיבה לארץ ישראל, מתוך הכרה בשליחות הגדולה המוטלת עליהן.

מכאן נלמדת הוראה נצחית: על נשי ישראל מוטלת אחריות, וניתנו להן הכוחות לכך, באשר לכללות הנהגת הבית היהודי. האשה היהודייה צריכה לפעול שלא רק בשבתות ובמועדים, אלא גם בימי החולין השגרתיים, יורגש בבית שהקב"ה שוכן בו. כאשר האישה תגלה את החביבות הזאת בחיי הבית, יעמוד הבית כולו בקרן אורה, עד שכל בני הבית יהיו חדורים בהרגשה זו גם בהיותם מחוצה לו.

פרשתנו מספרת באריכות על בנות צלפחד, שתבעו את נחלתן בארץ ישראל. חז"ל אומרים על כך, שחיבת הארץ אצל הנשים היתה ביתר שאת מאשר אצל הגברים.

לא רק בענין ארץ ישראל הצטיינו הנשים בחיבה יתרה, אלא גם במתן התורה נאמר: "כה תאמר לבית יעקב" (אלו הנשים, ורק אחר כך) "ותגיד לבני ישראל" (אלה הגברים). כמו כן מצאנו את חיבתן המיוחדת של הנשים בעבודת המשכן, שהן הזדרזו ראשונות להביא את תרומת המשכן, והגברים תרמו אחריהן, כמו שנאמר: "ויבאו האנשים על הנשים".

### מהלך בן שלושה שלבים

שלושת העניינים הללו – מתן התורה, עשיית המשכן והכניסה לארץ ישראל – אינם עניינים נפרדים אלא הם שזורים יחד למהלך שלם. תחילת הכול הוא מתן התורה. התורה קדמה לעולם והיא תכנית הבריאה שלו, כפי שנאמר בזוהר שהקב"ה הסתכל בתורה וברא את העולם. לכן הכול מתחיל בתורה.

מטרת התורה היא – "לעשות לו יתברך דירה בתחתונים". שהעולם הגשמי והחומרי יהיה כלי לאור האלוקי. דבר זה נעשה על ידי הכניסה לארץ ישראל, שבה נדרשים בני ישראל לעסוק בחיי החולין, מתוך כוונה להחדיר בתוך חיי החולין את הקדושה האלוקית.

### זכות מיוחדת

נקודת החיבור בין התורה לבין ארץ ישראל היא בניין המשכן. במשכן היו שני העניינים גם יחד – מצד אחד הוא היה עשוי מחומרים גשמיים ("זהב וכסף

## יהודי נדרש להיות "נביא לגויים"

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

ש"מלמדן אותו כל התורה כולה".

**"איתך אני"**

חוזר היהודי וטוען: "נער אנוכי". אמת שבפנימיות הדברים ניתנה לי "כל התורה כולה", אבל בגלוי "נער אנוכי". אולי יש לי די כוחות לעסוק בעניני הרוח, עניני הנשמה, ולא להתרשם מהפרעות העולם, אבל איך אוכל להיות "נביא לגויים" – לזכך את ה'גוי', את הגוף הגשמי, את הנפש הבהמית ואת העולם שמסביבי.

אומר לו הקב"ה: "אל תירא מפניהם כי איתך אני". לא זו בלבד שיש בך "חלק א-לוה ממעל ממש", ולא זו בלבד שיש לך הכוח של התורה שלימדו אותך ברחם אימך, אלא גם אחר כך, כשהנשמה נמצאת בגוף, בעולם התחתון ובזמן הגלות, נותנים לך מלמעלה כוחות מיוחדים ("איתך אני") כדי שתצליח בשליחותך.

**לדאוג לעולם**

מוסיף הקב"ה ואומר: "אל תיחת מפניהם, פן אחיתך לפניהם". יהודי עלול לחשוב, שדי לו בהצלת עצמו – "אני את נפשי הצלתי", ואילו את העולם שמסביבו יעזוב לנפשו, בטענה: "נער אנוכי".

אומר הקב"ה, שמצב העולם צריך להיות אכפת ליהודי. ויתרה מזו: אם אכן הוא רוצה להבטיח את עצמו מפני השפעות העולם, עליו להשפיע גם על העולם שמסביבו ולהחדיר בו את הקדושה האלוקית. על ידי עבודה זו זוכים לביאת אליהו הנביא ("פינחס הוא אליהו"), מבשר הגאולה, שיבשר על ביאת משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו בגאולה האמיתית והשלימה.

**"בטרם אצרך בבטן ידעתך ובטרם תצא מרחם**

**הקדשתך נביא בגויים נתתיך"** (ירמיה א',ה'. הפטרת השבת הראשונה של בין המצרים)

בשבתות של ימי בין המצרים קוראים את ההפטרות של 'תלתא דפורענותא'. הראשונה שבהן היא "דברי ירמיהו", שבה מספר הנביא ירמיהו כיצד הורה לו הקב"ה להיות לנביא החורבן.

ירמיהו הוקדש לנביא כשעם ישראל נהה אחר עבודת אלילים, ותפקידו היה לעורר את העם לתשובה. ירמיהו חשש מאוד מתפקיד זה, והקב"ה עודדו: "בטרם אצרך בבטן ידעתך, ובטרם תצא מרחם הקדשתך, נביא לגויים נתתיך". ירמיהו טען לפני הקב"ה: "נער אנוכי", והקב"ה חיזקו: "אל תירא מפניהם כי אתך אני להצילך".

**לא לפחד**

שליחותו של ירמיהו מקבילה לשליחות המוטלת על כל נשמה יהודית. הירידה של הנשמה ממקורה האלוקי העליון אל העולם הזה התחתון היא ירידה ל'תלתא דפורענותא', לעבודה קשה בתוך מציאות של גלות. והנשמה מתחילה לפחד ולחשוש, איך תוכל למלא את תפקידה כשהעולם כולו עומד נגדה.

אומר הקב"ה ליהודי מיד עם ירידת נשמתו למטה: "בטרם אצרך בבטן ידעתך" – יש לך נשמה קדושה, 'חלק א-לוה ממעל ממש' שמצד שורשה האלוקי היא עומדת מעל כל עניני העולם והגלות. ויתרה מזו: "בטרם תצא מרחם הקדשתך" – עוד כשהיית ברחם אימך הוכנת למשימה זו ("הקדשתך"), על ידי

(על פי 'לקוטי שיחות' כרך יח,

מתוך הספר "שולחן שבת")

## חסידות על הפרשה פינחס

והן בתקופות של 'בין הערביים', תקופות קשות - יש להתמיד בעבודת הקרבנות, קירוב לה' ודבקות בו יתברך.

(ה'תוועדויות' תשד"מ כרך ד', עמ' 2182)

### אהבה מסיני

#### עולת תמיד העשויה בהר סיני (כח,ו)

"עולת תמיד" - התשוקה התמידית של הנשמה לצאת מן הגוף ולחזור לשורשה ומקורה האלוקי (בלשון החסידות: "אהבה מסותרת").

"העשויה בהר סיני" - אהבה זו נקבעה בכל נשמה יהודית על ידי ההתגלות הנעלית של מעמד הר סיני. (אור-התורה' במדבר עמ' א'קנו)

### ה'נהנתנות' זקוקה לכפרה תמידית ויכפר על בני-ישראל (כה,יג) שעד עתה לא זו, אלא עומד ומכפר עד שיחיו המתים ('ספרי')

מה נשתנה חטא פעור משאר חטאי בני ישראל, שהוא זקוק לכפרה תמידית?

אלא המשמעות הפנימית של חטא פעור היא החשבת תענוגי העולם ועשייתם עיקר, ומידה זו מצויה בקרבנו תמיד.

(ליקוטי-שיחות', כרך ד', עמ' 1327)

### להתמיד בעבודת ה' בכל המצבים את הכבש אחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערביים (כח,ד)

הן בתקופות של 'בוקר' בחיים, תקופות מאושרות,

מיליוני צפיות – באתר, ביוטיוב  
ובפייסבוק - בקרו אותנו:

[www.tanyaor.com](http://www.tanyaor.com)

סדר התנ"ך

**תניא**  
מודעות  
עמית  
ביהדות



**עודה ראשונה לנפשו**



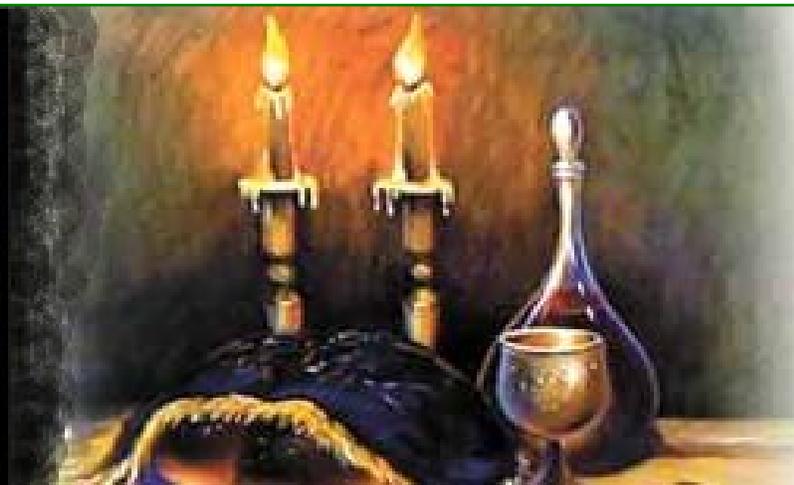
## שבת שלום!!!

כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב  
ליקוט, רעיונות ועימוד: חי דמארי  
להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו  
[tanyaor4u@gmail.com](mailto:tanyaor4u@gmail.com)



הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך  
ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	כניסת השבת	עיר (שעון קי"ז)
20:29	19:12	י-ם
20:31	19:27	ת"א
20:33	19:20	חיפה
20:29	19:17	ב"ש



נהנתם? העבירו הלאה, לזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון